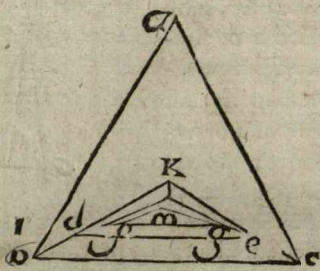

Si intra circulum æquicurium, & super eandem basim figura æquilatera æquiangula constituitur, erunt omnia illius latera pariter accepta minora duobus trianguli lateribus.

Com.

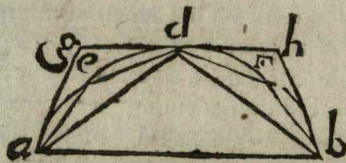
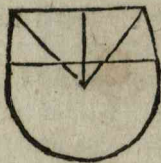
Sit vt proponitur, & producantur b d &

c e quæ concurrent intra triangulum, quia anguli d b c & e c b supponuntur æquales, & ducta de producantur d f, & e g l quæ concurrent intra triangulum K d e vt propter eandem causam, igitur a b & a c sunt maiores k b & K c, ergo maiores k d, d b, & K e, e c, quia sunt eadem. Ductæ quoque de simili modo K d & d e, sunt maiores l d & l e, igitur l f, f d & l g, g e, igitur a b & a c maiores sunt b d, d f, f l, c e, e g, g l pariter acceptis. Rursus ducta f g: f l & l g maiores sunt m f & m g, igitur a b & a c sunt maiores omnibus lateribus figuræ inscriptæ.

Cor. 1.

Ex hoc patet quod latera polygonæ figuræ

æquilateræ & æquiangulæ inscriptæ portioni circuli sunt minora lateribus trapezij circumscripti eidem peripheriæ.

Com.

Sit ergo trapezium a g h b circa peripheriam a b, & in ea inscripta figura polygonia æquilatera & æquiangula a c, d f b. Et quia trapezium est figura cuius opposita duo latera sunt æqualia, & duo anguli supra basim æquales: itemque duo in summitate inuicem æquales, tangēt in medio peripheriam quod patet ductis lineis ex centro ad extrema trapezij. Et ideo etiam punctum modium polygoniæ, quare ex hoc lemmate duo latera g d & g a deducta ad æquicurium, erunt maiora lateribus polygoniæ, & similiter duo latera h d maiora lateribus polygoniæ inclusæ, ergo latera trapezij erunt maiora omnibus lateribus polygoniæ inclusæ.

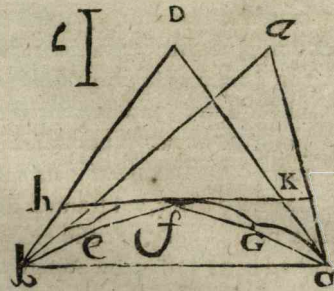
Per 4. primi, & 26. tertij Elem.

Per 1. & r. primi Elem.

Per 5. eiusdē

Ex hoc habetur demonstratio propositionis: sint duæ lineæ a b & a c quæ comprehendant portionem circuli b c, dico eas esse maiores b c protione, si enim a b & a c sunt æquales diuiso arcu b c per æqualia in f, ducam contingentē h f K, si non faciant triangulum æquicurium b c d super b c, & cuius ambo latera pariter accepta sint æqualia a b

& a c. Et ducam contingentē & habebō trapezium h b, c K. Quare si peripheria circuli b c est minor d b & d c pariter acceptis, habeo intentum, si non toties diuidam peripheriam per æqualia vt fiat figura polygonia super b c æquilatera & æquiangula, cuius differentia a peripheria sit minor differentia d b & d c à trapezio b h, k c, id est, tribus eius lateribus, nam cum d h & d k sint maiores h k, constat quod d b & d e sunt maiores h b & k c & h k igitur sit differentia illa l, & differentia peripheriæ à lineis polygoniæ minor l: igitur cum peripheria sit æqualis aut maior d b & d c, & differentia a lateribus polygoniæ minor quàm d b & d c, a b, h b, h k, k c, erit minor proportio peripheriæ ad latera polygoniæ quàm d b & d c ad tria latera trapezij, quare minor proportio peripheriæ ad d b & d c quàm laterū polygoniæ ad tria latera trapezij, sed latera polygoniæ sunt minora tribus lateribus trapezij, igitur peripheria b c est minor d b & d e, quod erat demonstrandum.

perferam per æqualia vt fiat figura polygonia super b c æquilatera & æquiangula, cuius differentia a peripheria sit minor differentia d b & d c à trapezio b h, k c, id est, tribus eius lateribus, nam cum d h & d k sint maiores h k, constat quod d b & d e sunt maiores h b & k c & h k igitur sit differentia illa l, & differentia peripheriæ à lineis polygoniæ minor l: igitur cum peripheria sit æqualis aut maior d b & d c, & differentia a lateribus polygoniæ minor quàm d b & d c, a b, h b, h k, k c, erit minor proportio peripheriæ ad latera polygoniæ quàm d b & d c ad tria latera trapezij, quare minor proportio peripheriæ ad d b & d c quàm laterū polygoniæ ad tria latera trapezij, sed latera polygoniæ sunt minora tribus lateribus trapezij, igitur peripheria b c est minor d b & d e, quod erat demonstrandum.

Per 20. primi Elem.
Per 2. lemma
Per 1. lemma
Per Com.
3. lemmatis.

SCHOLIUM.

Hanc propositionē non scripsi quod esset magni momenti, sed propter modum probandi, si enim respicis ex vno opposito scilicet quod peripheria circuli sit maior trianguli lateribus, ostendo demonstratione non ducente ad inconueniens, sed simplici quod ipsa peripheria est minor trianguli lateribus, & hoc nunquam fuit factum a b aliquo, imò videtur plane impossibile. Et est res admirabilior quæ inuenta sit ab orbe condito, scilicet ostendere aliquid ex suo opposito, demonstratione non ducente ad impossibile & ita, vt non possit demonstrari ea demonstratione nisi per illud suppositum quod est contrarium conclusioni, velut si quis demonstraret quod Socrates est albus quia est niger, & non posset demonstrare aliter, & ideo est longè maius Chryssipæo Syllogismo.

Ex hoc patet quod pars lineæ exterioris quæ tangit circulum intercepta à linea ex cetro longior est peripheria, similiter intercepta.

Cor. 2.

Sit portio circuli a e, & linea a b intercepta à linea c b ex centro, dico a b esse longiorem a e, ducatur b e æqualis a b, ad circumferentiam, quæ illi obuiabit, ducanturque c a, c e eritque angulus e c b æqualis a c b, igitur arcus a d, æqualis d c, quare a d erit dimidium a e, & a b dimidium a b, b e, facta enim fuit b e æqualis a b, cum ergo per presentem duæ lineæ a b, b e, sint maiores

Com.
Per 8. tertij Elem.
Por 8. primi Elem.
Per 16. tertij Elem.

